

9. vaja: ŠIVANJE TETIV IN MIŠIČ

Za šivanje tetiv uporabljamo:

- neresorbivni material ali debelejši pozno resorbivni material (2/0)
- ravno (idealno) ali okroglo atravmatsko iglo (da se kita ne trga)
- **po vsakem šivanju mora biti noga imobilizirana (mavec, opornica) 3-4 tedne!**

Vzroki:

- vrezlina
- raztrganina/ruptura

Diagnostika:

- dobro vidno pri površinski rani
- UZ
- RTG (redko)
- kl. pregled

Način šivanja:

- mišico ali tetivo max. prox. in dist. izprepariramo, da olajšamo kontrakcijo
- šivati začnemo max. prox. in dist. in niti sproti zategujemo, da izboljšamo kontakt
- ko končamo je mišica ali tetiva malo nagubana
- kontakt izboljšamo še, če vstavimo še cirkularne enojne šive ob stiku obeh koncev
- **tenodeza**: prišijemo pretrgan konec kite na okolno tkivo, npr. muskulaturo

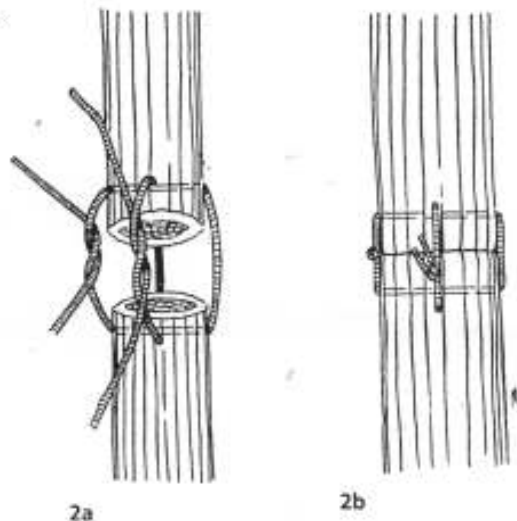
Po operaciji

- imobilizacija do 2 mesecev (prox. od tarzusa in karpusa je težka, zato so rezultati slabi)
 - opornica,
 - langeta,
 - ex. fiksator,
 - light cast,
 - fiksacija z vijaki (za Ahilovo tetivo)

Tehnike šivanja tetiv

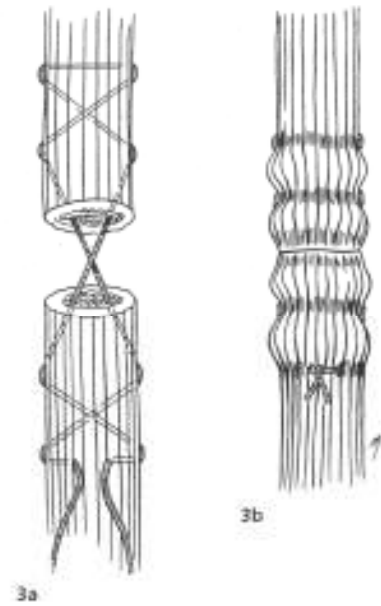
1. Po Friedrichu (desno)

- za čvrsto tetivo in min. tenzijo
- najenostavnejše šivanje kit – kontakt med strganima koncema vzpostavimo po principu konec s koncem. Šivamo z vozlastimi šivi (pri manjših kitah) pri večjih kitah pa več vozlastih (enojnih šivov).
- ta način pride v poštev le, če lahko prizadeti del po operaciji povsem miruje

2. Po Brunnellu (desno)

- ta tehnika je primerna za tanke mišice, tetive
- šivalni material vpletemo v dolžini obeh koncev pretrgane kite
- delo je lažje, če namestimo na vsak konec niti po eno ravno iglo
- s prebadanjem začnemo, npr. pri psu, 2-5 cm stran od rupture. 1. šiv je pravokotno na kito, nato pa mu sledijo vbodi, ki so usmerjeni poševno proti raztrganini – ob zadnjih vbodih pridemo z nitma na rupturi na dan. Nit zopet vdenemo v drugi konec kite, temu pa sledi še nekaj cikcak vbodov – na najbolj oddaljenem mestu od rupture sledi še prečni vbod in sklepni vozel.
- ker je pomembno, da sta rezni ploskvi kite dobro združeni, naredimo še enojne šive
- Ahilova tetiva je iz 3 delov, šiva se vsak del posebej

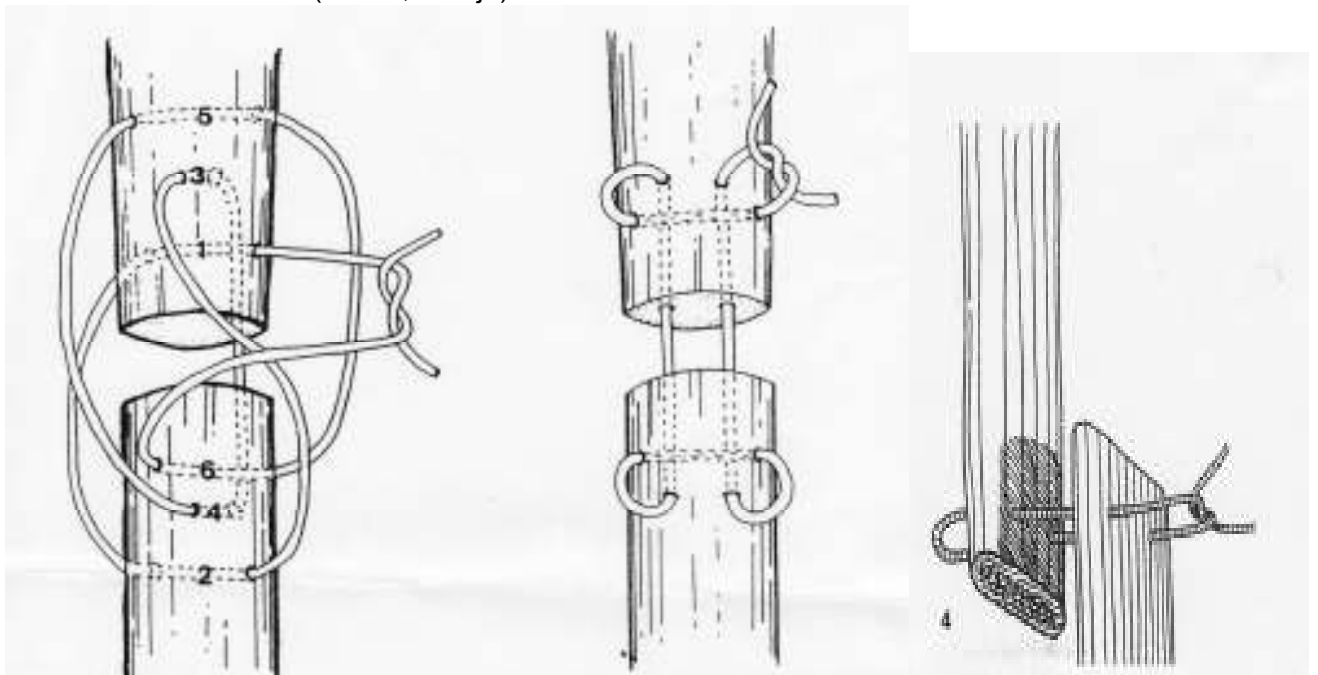
3. Po Langeju

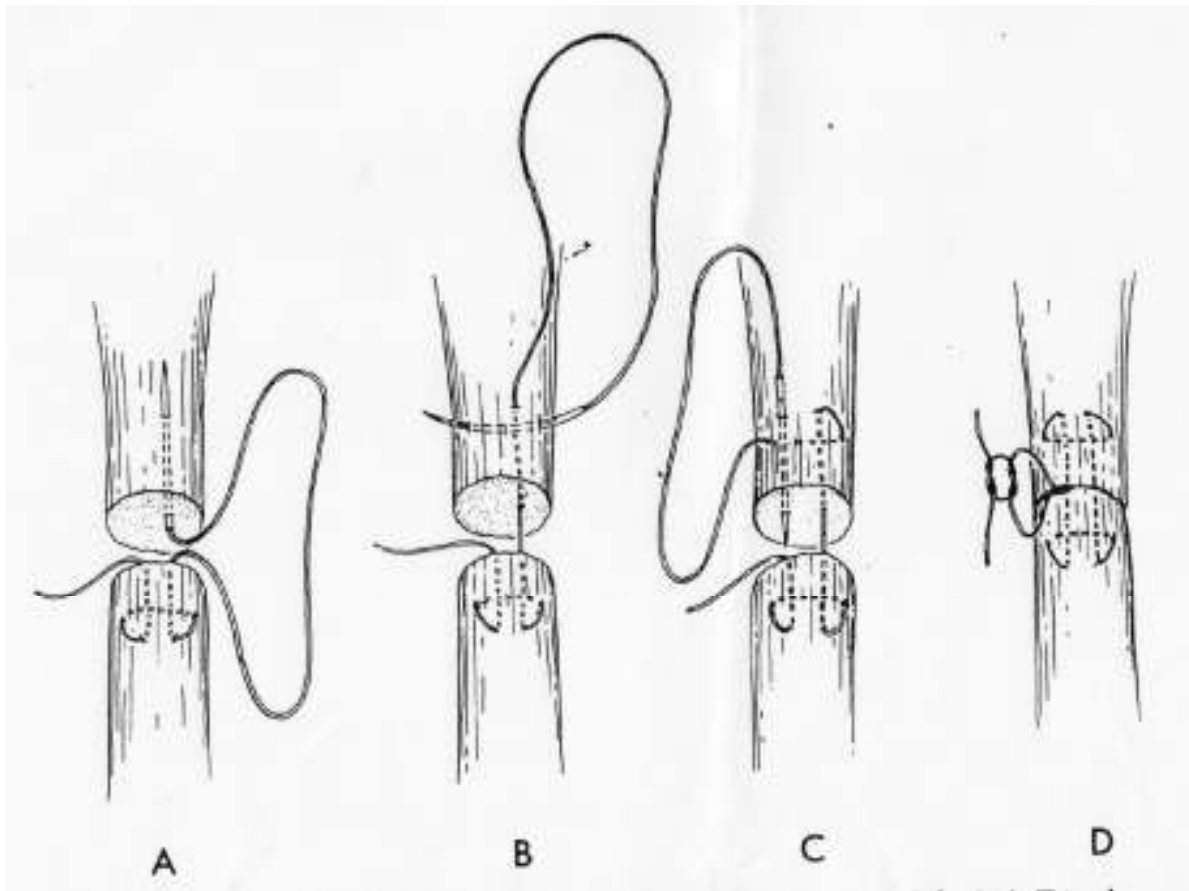
- podobno kot pri Brunnellu, vendar se niti ne križata, ampak potekata vzporedno
- primerno za šivanje debelejših kit

4. Po Kesslerju

5. Drugi način šivanja kit

- kadar je pretrgana kita zelo tanka, šivamo z U šivom – potem se pretrgana konca zbližata tako, da drug drugega prekrivata
- lahko naredimo tudi tenodenozo – pretrgan konec kite prišijemo (laterolater.) na okolno tkivo (mišico, fascijo)

Tehnika šivanja mišic

